

Міністерство внутрішніх справ України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Сумська філія

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПРАВОВОЇ НАУКИ І
ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ
В КОНТЕКСТІ ПРАВОВОЇ
ІНТЕГРАЦІЇ**

**Матеріали
Х Міжнародної науково-практичної конференції
(20-21 травня 2017 р.)**

**Суми – 2017
Видавничий дім «Ельдорадо»**

**УДК 34
ББК 67 я 43
А43**

*Рекомендовано до друку вченого радою Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, протокол № 4
від 12 квітня 2017 року*

Редакційна колегія:

Лукаш С. С., доктор юридичних наук, професор (голова редколегії);
Василенко В. А., кандидат філологічних наук, доцент;
Гробова В. П., доктор юридичних наук, професор;
Демиденко Н. М., кандидат історичних наук, старший науковий співробітник;
Дуравкіна Н. І., кандидат юридичних наук;
Лук'яніхіна О. А., кандидат економічних наук, доцент;
Панасюк О. В., кандидат юридичних наук, доцент;
Сергієнко А. В., старший викладач.

А43 Актуальні проблеми правової науки і державотворення в Україні в контексті правової інтеграції : Матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції (20-21 травня 2017 року, м. Суми) / Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ. – Суми: Видавничий дім «Ельдорадо», 2017. – 284 с.

Збірник містить тези доповідей учасників X Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правової науки і державотворення в Україні в контексті правової інтеграції» з проблем юриспруденції, економіки, філософії, історії, психології, лінгвістики, освіти, євроінтеграції на шляху сучасного державотворення в Україні.

УДК 34
ББК 67 я 43

Література

1. Giddens A. Modernity and Self-Identity/ A. Giddens. – Stanford, 1991. – 347 p.
2. Павличко С. Теорія літератури / С. Павличко / Передм. Марії Зубрицької. – К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2002. – 679 с.
3. Агеєва В. Поетика парадокса: Інтелектуальна проза Віктора Петрова-Домонтовича / В. Агеєва. – К.: Факт, 2006. – 432 с.
4. Гнатюк О. Прощання з імперією: українські дискусії про ідентичність / О. Гнатюк. – К.: Критика, 2005 – 528 с.

Н. М. ДЕМИДЕНКО

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

СТАТУС ЖІНКИ У КУЛЬТУРІ ЗАПОРОЗЬКОЇ СІЧІ XVII-XVIII СТ.

*«Неженатый заботится о Господнем, как
угодить Господу, а женатый заботится
о мирском, как угодить жене»*

(Перше послання св. апостола Павла до Коринтян, гл. 7)

За свідченнями ряду дослідників, які вивчали документи запорозької доби, на статус жінки у культурі козацтва накладалося табу. Так, у козацьких літописах, історичних джерелах, які аналізують українську культуру XVII-XVIIIст., висвітлена переважно культура чоловіків. Образ жінки, як правило, представлений через узагальнений образ жінки-матері, Богородиці. Серед перших дослідників, які надали детальний опис укладу козацького життя, слід вказати Д. Яворницького, А. Скальковського.

Ставлення козаків до жіноцтва, що проживали на Запорозькій Сіці, регламентувалось певними звичаями і традиціями. Серед головних вимог вступу до січового братства була безшлюбність козаків, тому на Запорозькій Сіці жили лише неодруженні козаки. Жодній жінці, «будет ли то мать, сестра или постороння женщина для козака» не дозволялося ступати на землю Сіці. У своїй фундаментальній праці «Історія запорозьких козаків» (1892 р.) Дмитро Яворницький вказував про заборону приводити жінок навіть до фортеці Запорозької Сіці.

Серед запорожців існувало повір'я, що як тільки жінка ступить на їх землю, то наступить кінець Запорожжю. Підтвердженням цьому були слова П. Куліша: «Не ступай, бабо, ногою в Січовий кіш, лучче в домовину» [1, с. 56]. На одному із запорозьких прапорів був надпис: «Козак куди хоче, туди й скаче, ніхто за ним не заплаче». В історії можна знайти декілька аналогів козацькому антифемінізму. Наприклад, не

одружувались лицарі деяких західноєвропейських орденів. Запорожці, як пише Д. І. Яворницький, вважали себе «мальтійськими кавалерами».

До речі, на наших землях для жінки існувало три місяця, куди вона не мала права ступати: у вівтар церкви, на Запорозьку Січ і на пасіку, бо та вважалась також «містом священим, куда не должна ступать нога жінки» [2, с. 35].

Відсутність постійного спілкування з жіноцтвом на Січі призводила не до зневаги жінки, а в певній мірі до ідеалізації жіночого начала. Козацькі звичаї і традиції, які пропагували на Січі безшлюбне життя, виховували у молодих козаків шанобливе ставлення до жінки-матері, жінки-сестри. Ця повага підтверджується у багатьох козацьких піснях, які є важливим джерелом для вивчення історії козацької доби:

«Козакові – як тому бідному сіромасі:
Ненька стара, жінки нема, а сестра малая,
Чом же в тебе, козаченьку, сорочки немає?» [3, с. 240].

В одній із козацьких пісень, яку згадує Д. І. Яворницький в «Історії Запорозьких козаків», січові козаки жартували, що не змогли навіть відрізнати «дівчину» від «чаплі», бо:

«Славні хлопці-запорожці
Вік звікували, дівки не видали» [3, с. 241].

Якщо у козацьких піснях оспіували матерів, сестер, шануючи їх, то про жінок, яких міняли «на тютюн та люльку», згадувалося з деякою іронією. Наприклад, батько, відряджаючи сина у похід, наставляв молодого козака: «Ми жінок мусимо любити,

Так як наших сестер, матерів,
А oprіч них нам не треба нікого любити,
І утікати, як од злих чортів» [1, с. 57].

Потребуючи чиєїсь опіки і підтримки, козак на Січі мав право обрати собі побратима. У присутності священика козаки давали клятву один одному «дабы друг друга любить, не взирая на напасти со стороны наших либо приятелей, либо неприятелей, но взирая на миродателя Бога» [3, с. 243]. Після клятви обмінювались іконами і хрестами, вважаючи себе рідними братами. Козаки-побратими брали зобов'язання підтримувати один одного, при потребі навіть жертвувуючи власним життям. Д. І. Яворницький проводить аналогію між січовими козаками – побратимами та киргизькими досами з Середній Азії. Два доси, за звичаями киргизів, існують як єдине ціле, у них все спільне, окрім дружин.

Звичайно, не можна говорити про повне ігнорування козаками жінок. Життя тих козаків, що жили на Січі різнилось від тих, хто жив поза її межами. Наприклад, згідно легенди, записаною у 1970 році від старожила Анастаса Печенина з села Пустовійтівка Роменського району Сумської області, відомо, що «Кошовий Калнишевський жив у

Пустовійтівці на «Могилі», коло церкви, а в сусідніх Оксютинцях жила якась Оксеня: то була його полюбовниця. Так от через ту Оксюту і село прозвали Оксютинці» [4, с. 5]. За іншими переказами в останнього кошового атамана Запорозької Січі Петра Калнишевського у Пустовійтівці жила дружина і четверо дітей. Взагалі у козаків щодо шлюбу існував певний демократизм. Хто приходив на Січ, мав виконувати умови безшлюбності, але за межами Запорозької Січі ніхто не міг в цьому обмежити козака.

Отже, звичай безшлюбності запорожців диктувався певними соціально-політичними умовами: постійним перебуванням у військових походах, відсутністю окремого власного житла на Січі і ін. До слів Євангелія «неженатый думает о Господнем...», запорожці додавали ще й свого козацького тлумачення: «лицарю і лицарська честь: йому треба воювати, а не біля жінки пропадати» [3, с. 242].

Література

1. Андрушенко В. Запорожці і жіноцтво / В. Андрушенко // Наука і суспільство. – 1991. – №9. – С. 55-57.
2. Комарницкий А. О пчеловодстве, как христианско-народном промысле, в России вообще, и в Новороссийском крае и Бессарабии в особенности / А. Комарницкий. – Одесса. – 1856. – 66 с.
3. Яворницький Д. І. Історія Запорозьких козаків У трьох томах. Т. 1 / Д. І. Яворницький. – К.: Наукова думка. – 590 с.
4. Грабовський В. Петро Калнишевський / В. Грабовський. – К. – Інститут української археології та джерелознавства імені М. С. Грушевського НАН України, 2007. – 72 с.

Т. П. КОНОНЕНКО

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ЯК НАПРЯМОК МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ

У сучасних умовах реформування професійної освіти в Україні постає нагальна потреба приведення виховної діяльності вищих навчальних закладів у відповідність до завдань реалізації провідних моральних принципів Української держави, забезпечення єдності свідомості й поведінки в індивідуально-особистісній і професійно-соціальній сферах життєдіяльності майбутнього покоління.

Наукові основи розв'язання загальних проблем формування моральної поведінки особистості, як напряму виховання, достатньою

Демиденко Н. М.	
Статус жінки у культурі Запорозької Січі XVII-XVIII ст.	206
Кононенко Т. П.	
Фізична культура як напрямок морального виховання студентів ВНЗ	208
Поляруш С. І.	
Поняття та проблема правового захисту від шкільного булінгу	211
Пшенична Л. В., Білодід Л. М.	
Специфіка юридичного консультування клієнтів студентами- консультантами	213
Sazonova Inna	
Einige aspekte der ausbildung der erwachsene in Dänemark	215
Сайтз О.	
Практика і досвід роботи професіоналів в рамках міжнародних програм на зразку діяльності Україно-Американської Асоціації працівників вищої школи	218
Фісенко А. В., Чередніченко С. В.	
Професійна підготовка майбутніх викладачів фізичної культури в Україні	220
Чорний І. В.	
Виховання у молоді патріотизму на матеріалі сучасного українського ретродетективу	223
Секція 9. Соціально-економічна трансформація суспільства у процесі розбудови державності України	226
Бутенко В. М.	
Біоекономіка як вектор розвитку аграрного сектору	226
Галаченко О. О.	
Інструменти економічної безпеки санаторно-курортного сектору на регіональному рівні	228

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПРАВОВОЇ НАУКИ І ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ
В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ПРАВОВОЇ
ІНТЕГРАЦІЇ**

X Міжнародна науково-практична конференція
(20-21 травня 2017 року)

Збірник матеріалів

Друкується з оригінальних макетів авторів

Відповідальний за випуск **Сергієнко А. В.**
Комп'ютерний набір Дуравкіна Н. І.
Художнє оформлення обкладинки **Шутка В. П.**

Підписано до друку 10.05.2017 р. Формат 60×84/16.
Папір офсетний. Друк офсетний.
Умовн.-друк. арк. 16,51 Обл. вид. арк. 16,7
Тираж 130 прим. Зам. 0305/1

Надруковано у ТОВ «Видавничий дім «Ельдорадо»
40000, м. Суми, пров. Академічний, 6
(Зареєстровано виконавчим комітетом
Сумської міської ради 31.01.2011 р. № 10077357152)
Тел. /факс: (0542) 22-34-37
e-mail: pechat-offset@yandex.ru